

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/179/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114212140
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4114212140.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: U. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., P. M. XXX, o zaplatenie 1.999 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 20. januára 2016 č. k. 12C/75/2014-52 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením pripustil vstup vedľajšieho účastníka Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV do konania na strane odporcu. Uviedol, že vedľajší účastník svoj vstup do konania oznámil písomným podaním doručeným dňa 24. 11. 2014 a navrhovateľ so vstupom vedľajšieho účastníka nesúhlasil. Poukázal na ustanovenie § 93 ods. 1 až 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj ako „OSP“), § 1 ods. 1, § 25 ods. 1 a 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa a skutočnosť, že základným predpokladom na pristúpenie vedľajšieho účastníka do konania v zmysle § 93 ods. 2 OSP je splnenie podmienky, že ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 25 ods. 1 písm. a/ Zákona o ochrane spotrebiteľa). Ďalšou skutočnosťou potrebnou na pripustenie vedľajšieho účastníka do konania je súhlas toho, resp. oznámenie tomu, na strane ktorej má vedľajší účastník vstúpiť. Argumentoval, že oznámil opatrovníkovi žalovaného vstup do konania vedľajšieho účastníka na podporu jeho práv a oprávnených záujmov a bola mu tak daná možnosť na postup v zmysle § 93 ods. 3 druhá veta OSP. Uzavrel, že v danej veci sa navrhovateľ domáha plnenia zo zmenky, ktorá bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka k spotrebiteľskej zmluve o úvere a procesný úkon vyjadrujúci vôľu vstúpiť do tohto konania prejavilo občianske združenie zamerané na ochranu spotrebiteľa, došlo tak k vstupu do konania v súlade s § 93 ods. 1 a 2 OSP. Vstup združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV do konania pripustil, lebo v danom prípade boli splnené všetky podmienky na to, aby tento subjekt mohol v konaní vystupovať ako vedľajší účastník.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodňuje poukazom na to, že ide o európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, regulované Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007. Procesný postup súdu a strán v konaní je upravený týmto Nariadením odlišne od vnútroštátnej úpravy. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu nepripúšťa vedľajšie účastníctvo a pripúšťa aplikáciu procesných pravidiel zakotvených v OSP len výnimočne, a to vtedy, ak sa explicitne ustanovuje, že sa postupuje v súlade s príslušným procesným právom Slovenského štátu. Nebolo mu zrejmé, prečo konajúci súd nepostupuje podľa procesných pravidiel Nariadenia a aplikuje prednostne vnútroštátne právo. Žiadal, aby súd rešpektoval jeho právo na spravodlivý proces a upozornil na možnosť vzniku škody na jeho strane v dôsledku nesprávneho

úradného postupu. Tvrdil, že len samotné oznámenie vedľajšieho účastníka do konania nemôže automaticky zakladať právo vedľajšieho účastníka na účasť na konaní a takisto, že osoba, popri ktorej vstúpil do konania s takýmto úkonom súhlasí. Svoje argumenty podporil odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 z 05. 02. 2013. Zdôraznil, že pre oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu po 01. 01. 2015 je potrebné spolu s týmto oznámením predložiť aj súhlas osoby, popri ktorej do konania vstupuje. Navyše uviedol, že v predmetnom konaní sa jedná o zmenkový právny vzťah a teda nejedná sa o konanie so spotrebiteľským prvkom a teda nie je možné pripustiť vstup vedľajšieho účastníka - právnickej osoby založenej alebo zriadenej na ochranu spotrebiteľa. Argumentoval aj názorom Najvyššieho súdu SR vyjadreným v uznesení pod sp. zn. 6Cdo/357/2012, v ktorom sa Najvyšší súd SR vyjadril k otázke prípustnosti podania odporu vedľajším účastníkom proti platobnému rozkazu.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, pretože odvolací súd nezistil výnimky v ust. § 213 ods. 2 - 7 (§ 213 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušiť a podľa ods. 2 vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplata sumy 1.999 eur s príslušenstvom, ako i náhrady trov konania, podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Vzhľadom na to, že sú splnené podmienky pre konanie v zmysle tohto nariadenia, pretože ide o cezhraničný spor vo veci s nízkou hodnotou sporu, je súd prvého stupňa povinný postupovať v zmysle Nariadenia, ktoré otázku rozhodného procesného práva upravuje v článku 19. Podľa článku 19 Nariadenia pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Toto ustanovenie je potrebné vykladať tak, že vnútroštátna procesná úprava sa na konanie použije vždy, ak samotné Nariadenie neobsahuje vlastnú úpravu, teda Nariadenie neupravuje možnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania, preto je túto otázku potrebné riešiť z pohľadu vnútroštátneho práva. Dňa 24. 11. 2014 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, a to Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV. Dňa 20. 02. 2015 navrhovateľ doručil súdu prvého stupňa námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva z dôvodu nepreukázania súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho podporu, ako aj z dôvodu, že sa jedná o európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ktorá je právne regulované Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktoré je procesne inak upravené ako vnútroštátna úprava v zákona č. 99/1963 Zb. a nepripúšťa vedľajšie účastníctvo.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol o pripustení vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 OSP).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 OSP).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 OSP - platného do 31. 12. 2014).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, 10b) súčasťou

oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 OSP - platného od 01. 01. 2015).

Právo spotrebiteľov je združovať sa s inými spotrebiteľmi v združeníach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov, vyplýva z § 3 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav rovnako ako sám spotrebiteľ. Právo spotrebiteľov môže teda združenie chrániť tým, že samo podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 OSP zastupovať účastníka na základe plnomocenstva alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 OSP.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a tiež v súlade s názormi prezentovanými v odbornej právnickej literatúre (viď Jaroslav Krajčo a kol., Občiansky súdny poriadok - Komentár, I. diel, str. 380, Eurounion, 2010) predpokladmi účasti vedľajšieho účastníka v konaní sú: a/ výzva účastníka konania alebo podnet vedľajšieho účastníka konania, b/ uvedenie na strane ktorého účastníka bude vedľajší účastník vystupovať, c/ preukázanie právneho záujmu vedľajšieho účastníka na výsledku sporu (ak nejde o prípad, v ktorom tento záujem vyplýva z osobitného zákona - k tomu viď tiež ďalej), d/ rozhodnutie súdu o prípustnosti vedľajšieho účastníka (ak účastník konania vznesie námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva), e/ súhlas vedľajšieho účastníka, ak jeho vstup navrhol účastník konania, f/ súhlas (hlavného) účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, ak podnet na vstup dal sám vedľajší účastník. Z ustanovenia § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu „ním podporovaného“ účastníka; svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať (hlavnému) účastníkovi konania, môže byť naplnený, len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Treba mať totiž na pamäti, že v dôsledku rovnakých procesných práv a povinností môže vedľajší účastník v procesnom zmysle (i keď len do určitej miery) zasahovať do priebehu konania a ovplyvňovať ho. Účastník konania má preto právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa jednoznačne priecil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi nanútený.

V zmysle vyššie uvedeného zodpovedá zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj ako „OSP“) i právna teória civilného procesu vymedzila požiadavky na kvalitatívnu správnosť odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Súd v každom jednotlivom prípade skúma intenzitu porušenia nedostatkov odôvodnenia rozhodnutia, ktorá zakladá jeho nepreskúmateľnosť (či arbitrárnosť). Ustanovenie § 157 OSP uvádza podstatné obsahové náležitosti rozhodnutia. Ich správnosť a úplnosť je preto podkladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Nedostatok odôvodnenia je vadou konania. Odôvodnenie rozhodnutia má kľúčový význam, pretože dáva odpoveď na otázku, prečo súd rozhodol práve tak a nie inak. Medzi jednotlivými zložkami odôvodnenia rozhodnutia musí existovať vzťah založený na logickom usudzovaní a pravidlách logiky. V opačnom prípade nie je zrejmé, že rozhodnutie je výsledkom právom upraveného procesu za dodržania princípov spravodlivosti, ale je výsledkom svojvôle realizovanej súdnej moci, čo je v rozpore s princípmi spravodlivého súdneho konania (§ 1 a § 2 OSP). Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd ich vec vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa

spravoval pri svojom rozhodnutí o veci samej. Odôvodnenie je z hľadiska jeho preskúmateľnosti jednou z podstatných záruk kontroly výkonu súdnej moci. Súd prvého stupňa v súlade z vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami nepostupoval a pre svoje rozhodnutie ani nemal dostatok dôkazov.

Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho konania, ktoré zaviniť súd svojim procesným postupom v rozpore so zákonom, spravidla vždy účastníkovi konania odnímajú možnosť konať pred súdom, pretože mu bránia v realizácii tých procesných práv, ktoré Občiansky súdny poriadok priznáva na účelne uplatnenie alebo bránenie práva proti druhej strane v spore. Vydanie zmätočného rozhodnutia bez ďalšieho nemá svoje právne opodstatnenie, a preto je vždy nevyhnuté takéto rozhodnutie zrušiť najmä z hľadiska ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizáciu jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní, za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O naplnenie tohto odvolacieho dôvodu ide vždy aj vtedy, ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok jeho nepresvedčivosť. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu odvolací súd dospel k záveru, že predmetné rozhodnutie nezodpovedá vyššie uvedeným zákonným predpokladom na obsah a vyhotovenie rozhodnutia. Z postupu prvostupňového súdu vyplýva, že nerešpektoval všetky vyššie uvedené podmienky pripustenia vedľajšieho účastníka do konania. Po preštudovaní obsahu spisu je zrejmé, že v predmetnej veci sa jedná o sporové konanie na vymáhanie pohľadávky zo spotrebiteľskej formulárovej zmluvy. V zmysle citovaných zákonných ustanovení Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV sa stalo vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu došiel jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania; k vzniku vedľajšieho účastníctva sa nevyžaduje rozhodnutie súdu. Keďže navrhovateľ namietal vstup združenia do konania, súd prvého stupňa musel rozhodnúť o prípustnosti jeho vstupu do konania na strane odporcu. V zmysle vyššie uvedeného zodpovedá zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Sama skutočnosť, že vôľu vstúpiť do určitého konania prejaví právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, bez ďalšieho ešte neznamená, že jej procesný úkon vyjadrujúci túto vôľu vyvoláva vždy ňou sledované právne účinky. Ani samotný status takejto právnickej osoby vyplývajúci z § 93 ods. 2 OSP v spojení s ustanovením § 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. ešte neznamená, že jej vstup do konania v procesnom postavení vedľajšej účastníčky je vždy prípustný. Dispozičná zásada, charakterizujúca sporové občianske súdne konanie znamená totiž zásadne povinnosť súdu rešpektovať vôľu účastníka konania (účastník je dominus litis) nebyť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom. Ak účastník konania napriek výzve súdu, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho podporu, v rozpore so zásadou vigilanti bus scripta sunt (nech si každý stráži svoje práva) zostane nečinný, zásade spravodlivej ochrany práv zodpovedá, aby takáto pasivita účastníka sa zásadne prejavila v procesnom dôsledku. Tým je záver, že samotný účastník sa k vstupu právnickej osoby do konania ako vedľajšieho účastníka na jeho strane stavia negatívne a nemá záujem, aby bol v konaní ním podporovaný. Právnickej osobe tak zostáva ešte možnosť, aby v takomto prípade sama obstarala a predložila vyjadrenie účastníka obsahujúce jeho súhlas so vstupom do konania. Opodstatnenosť tohto záveru potvrdzuje aj prijatie novely Občianskeho súdneho poriadku účinnej od 01. 01. 2015. V zmysle § 93 ods. 3 veta druhá OSP v znení od uvedeného dňa totiž ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada.

Posudzujúc prejednávánú veci vo svetle zhora podaného výkladu odvolací súd konštatuje, že niet sporu o tom, že ZDRUŽENIE z vlastného podnetu oznámilo, že vstupuje do konania na strane odporcu

ako vedľajší účastník, ktorého hlavnou náplňou činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. So zreteľom na to nebolo procesným predpokladom jeho vstupu do konania preukázanie právneho záujmu na jeho výsledku. To však vôbec neznamená, že ostatné vyššie uvedené predpoklady vstupu tohto subjektu do konania nemuseli byť splnené.

V danom prípade z obsahu spisu však nevyplýva, že by súd účastníkov na oboch procesných stranách vyzval, aby sa vyjadrili k procesnému úkonu, ktorým ZDRUŽENIE prejavilo vôľu vstúpiť do konania na strane odporcu. Súd prvého stupňa iba zaslal účastníkom konania (v spise na č.l. 39) oznámenie združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV o jeho vstupe do konania. Postup súdu prvého stupňa mal v danej veci za následok, že právne účinným spôsobom nebolo zisťované a zistené stanovisko odporcu k vstupu ZDRUŽENIA do konania, čím absentoval relevantný podklad pre rozhodnutie súdu prvého stupňa o námietke navrhovateľa o neprípustnosti vedľajšieho účastníctva. Tým došlo k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich procesný postup súdu v občianskoprávnom konaní, čo v konečnom dôsledku znamená odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom.

Reagujúc na námietku navrhovateľa, ktorý podmienku prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania odvodzuje od novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zák. č. 353/2014 Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2015 odvolací súd dodáva, že argumentáciu žalobcu považuje za nedôvodnú. Pokiaľ totiž ZDRUŽENIE doručilo súdu svoje oznámenie o vstupe do konania ako vedľajší účastník do 31. 12. 2014, kedy ust. § 93 ods. 3 OSP nevyžadovalo ako súčasť oznámenia aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní pod následkom, že na oznámenie o vstupe súd neprihliadne, pri neexistencii prechodných ustanovení k úprave účinnej od 01. 01. 2015, niet tak dôvodu pre aplikáciu ust. § 93 ods. 3 OSP v znení od 01. 01. 2015 na daný prípad, keď k znakom právneho štátu patrí zákaz retroaktivity právnych noriem, ktorý je významnou demokratickou zárukou ochrany práv a právnej istoty, z ktorého dôvodu právne vzťahy a nároky z nich vyplývajúce sa musia spravovať normami platicimi v čase ich vzniku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP), v ktorom súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 OSP) vyzve odporcu na vyjadrenie sa, či súhlasí so vstupom ZDRUŽENIA ako vedľajšieho účastníka na jeho strane do konania a následne opätovne rozhodne o návrhu navrhovateľa o prípustnosti vedľajšieho účastníctva.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.